

Den tyske lovgivning »Gesetz zum Schutz von Embryonen« af 13. december 1990 åbner ikke mulighed for, at der udføres forskning på befrugtede menneskelige æg, idet § 1, litra 2, i loven bestemmer, at det er strafbart at befrugte en ægcelle kunstigt til andet formål end at frembringe en graviditet hos den kvinde, som ægcellen stammer fra. Denne bestemmelse betyder, at den tyske lov ligesom L 59 forbyder donation af befrugtede menneskelige æg (L 59, § 13, stk. 5).

Loven indeholder derudover bestemmelser, der forbyder, at der foretages valg af barnets køn i forbindelse med den kunstige befrugtning, undtagen i de tilfælde, hvor valget af køn har betydning for at undgå, at barnet har en kønsbestemt sygdom (§ 3).

Den tyske lov §§ 5, 6 og 7 indeholder ligesom L 59, kapitel 4, § 14, forbud mod at foretage manipulation med den menneskelige arvemasse og forbud mod at fremstille arvemæssigt identiske menneskelige individer.

Den engelske lov »Human Fertilisation and Embryology Bill« (Bill 141) giver en videre adgang til forskning på befrugtede æg end L 59, § 13, idet der kan udstedes tilladelse til forskning til andre formål end blot at forbedre in vitro-befrugtningsteknikken eller andre behandlinger for ufrivillig barnløshed, hvor en kvindes æg befrugtes uden for livmoderen.

Den engelske lov åbner således mulighed for, at der kan udstedes tilladelser til forskning (licences for research), hvis forskningen har følgende formål:

- Fremme af forskning i forbindelse med barnløshed.
- Udvidelse af kendskabet til grundene til aborter.
- Udvikling af mere effektive måder til prævention.
- Udvikling af metoder til at opdage gen- og

kromosomabnormaliteter i embryoner før implantation.

Den engelske lov indeholder regler om embryoner, æg og sædceller samt regler for indhentelse af samtykke fra æg- og sæddonorer.

Ligesom den tyske lov og L 59 indeholder den engelske lov også forbud mod genetisk manipulation med den menneskelige arvemasse.

I den engelske lov har man ligesom i L 59 valgt at sætte grænsen for forsøg med befrugtede menneskelige æg til 14 dage efter befrugtningen (Punkt 3, underafsnit (3) og (4), linje 30-45).

Loven indeholder desuden bestemmelser om et kontrolorgan (Human Fertilisation and Embryology Authority), der er nedsat med henblik på at kontrollere forskning på befrugtede menneskelige æg m.v.

Jeg mener, at vi med L 59 har fundet en god balance i forbindelse med det meget svære emne, som forskning på befrugtede menneskelige æg er. I stedet for at udelukke enhver forskning på området, som er konsekvensen af den tyske lovgivning, sker der ved L 59 en forsigtig åbning på det enkelte område, som har til formål at forbedre in vitro-forplantningsteknikken i forbindelse med teknikkerne til kunstig befrugtning.

Spørgsmål 93:

»Ministeren anmodes om at indhente årsagsforklaringer til de periodeangivelser, der er nævnt under punkt 3 i vedlagte bilag. Bilaget blev udleveret til medlemmerne af Udvalget vedrørende Det Etske Råd i forbindelse med et besøg på Rigshospitalet den 19. februar 1990.«

Svar:

Jeg kan henholde mig til vedlagte skrivelse af 30. marts 1992 fra Rigshospitalets direktion.